

zgrudil in med prevozom v bolnico izdihnil. Starejši sicer trdi, da je brata brenila kobila in ga ni on udaril. Kaj bo storila preiskava,

se bo videlo. Je to pač žalosten primer današnjih razruvanih razmer, ko več niti brat ne vidi rad svojega brata.

DRUŠTVENE VESTI

Katoliška resnica.

Katoliški Angleži imajo posebno društvo, ki nosi naslov »Društvo katoliške resnice«. Nedavno je to društvo, ki mu je namen, da pripomaga katoliški resnici v javnosti do zmage na vseh področjih, obhajalo petdesetletnico svojega obstoja. Svoj petdesetletni jubilej je društvo proslavilo z veliko katoliško manifestacijo v Londonu. Po vseh katoliških cerkvah v Angliji so se ta dan s prižnic prečitale pohvalne izjave angleških škofov za društvo in njegovo plodonosno delovanje. Priznanju škofov se je tudi pridružil papež Pij XI., ki je poslal pismene čestitke z izrazom zahvale. Svoj prelepi namen dosega društvo z izdajanjem cenjenih dobrih katoliških knjig in knjižic predvsem za katoličane, da boljše spoznavajo svojo vero, pa tudi za nekatičane, da se jim raztolmačijo katoliške resnice. Skozi 50 let svojega obstoja je društvo razširilo med ljudi okoli 37 milijonov iztisov svojih knjig in knjižic. Ko so ustanovitelji društva — med njimi tudi poznejši kardinal Vaughan — začeli 5. novembra 1884 z izdajanjem knjižic, jim je bila na razpolago malenkostna svota denarja (12 funtov šterlingov). Iz tako malega začetka je vzrasla mogočna organizacija, ki si je pridobila za katoliško stvar na Angleškem neprecenljivih zaslug. — Katoliška resnica se tudi med nami vedno bolj zatemnjuje. Ta škodljivi posel opravljajo sovražniki vere s svojimi društvi in časniki. Tem ljudem ne zmanjka nikdar ne volje ne denarja za njihovo zatemnjevalno de-

lo. Njihovo delo olajšujejo in njihove uspehe povečujejo tisti elementi med nami, ki so izgubili ves smisel za katoliške resnice in ideale. Število takih brezbriznežev vedno bolj narašča zlasti med mladino. Zato mora biti naše geslo: Katoliška resnica! Tolmačenje, razširjanje, obramba katoliških resnic. Borba, brezobzirna borba zoper sovražnike katoliške vere in cerkve. Katoliška prosveta narodu, katoliška vzgoja mladini!

★

Hoče pri Mariboru. Kdor bo v nedeljo dne 24. t. m. slabe volje, naj pride v dvorano našega Prosvetnega društva. Tam ga bo »Sluga dveh gospodov« zabaval s svojimi duhovitimi in izvirnimi dovtipi in mu privabil na oči solze smeha. Pridite in prepričali se boste!

30letnico je obhajal dne 11. februarja zagrebški nadškof dr. A. Bauer.

Slovenska Bistrica. Prosvetno društvo vprizori za predpustni čas veselo Gogoljevo zgodba »Ženitev« v soboto dne 23. februarja ob 20. uri in v nedeljo dne 24. februarja ob 15. uri v dvorani hotela »Beograda« v Slov. Bistrici. Predpustni čas je tisti čas, ki nam je dan v sproščenju, tudi sedaj, ko živimo v težkih gospo-

Novi ban g. dr. D. Puc.

O. Ciril Bračko je umrl dne 12. februarja v Mariboru.

Trgovec z mrlji v Parizu.

V zvezi z nekim roparskim umorom so imenovali v Parizu pred sodiščem ime trgovca, ki se ukvarja z najbolj redko in strahotno trgovino. Trguje namreč z mrlji na debelo in na drobno, ločeno po boleznih in po povpraševanju. Njemu je bil izročen nek umorjeni. Pri raztelesenju je naletel trgovec na znake zločina in je prijavil slučaj sodišču. Skladišče groznega trgovca se nahaja ne daleč od Italijanskega trga v neki stranski ulici. Časnikar, ki je bil ob priliki obravnave opozorjen na tega trgovca, ga je obiskal. Posetil ga je, ko je bil zaposlen z razdelavo

Januš Golec:

Propast in dvig.

Ljudska povest.

Lepega dne je videl na lastne oči, kako mu je stisnila Veronika nekaj belega v roko in Johan je hotel kar preko dvorca najurnejših korakov proti Sotli. Stari je stopil za brzečim, mu zažvižgal in ga prosil, naj se vrne, ker bo opravil zanj neko pot na Štajerskem.

Majdak niti slutil ni, da bi se znal ukvarjati stari s kakimi zahrbtnimi ukanami. Prav vesel je sledil gazdi v hlev, kjer je polagal hlapec živini. Gospodar se je obnašal, kakor bi hotel Majdaku dati iz hlapčeve kamre kos konjske opreme, da ga odnese v popravilo. Komaj je bil nepredvidni Johan z obema nogama v pregraji, ga je zagrabil gazda kakor maček miško in poklical hlapca.

Vsa moč ter surovost se tokrat Majdaku nista obnesli v boju ter ruvanju z drcema. Pri t-meljiti telesni preiskavi je priromalo na dan pismo in zginito

7 v gazdin žep. V ravsanju od Majdaka nehote osuvani hlapec si je ohladil jezo nad prihajanjem s tem, da ga je vrgel z vso silo preko prača hleva in mu grozil z železnim teležnikom.

Majdak se je pobral, zagrozil obema in kričal iz polnega grla: »Pravične in nedolžne zapirajo; morilci in tolovajski glavarji pa se vozijo okrog nemoteno v kočijah!«

Po tem dogodku je bilo jasno kakor beli dan dvoje: Majdak se ne bo smel prikazati nikoli več na Katičevem imanju; Veroniko bo ponesele v svoje vražje gnezdo Grga Pasarič iz Stenjevca!

Odslej je bila prekinjena vsaka vez med Vinkom ter Veroniko. Da bo sledilo ugrabljenju pisma najhujše, je znal le Majdakov Johan. On je poznal Katičevo razborito trmo in Pasaričev pohlep po še večjem premoženju, katerega mu bo podaril gazda v suhem denarju z Veroniko vred!

Staremu Katiču je prečital hčerkino pisanje občinski tajnik ali biležnik, ker, grča trmasta, je bil nepismen. Po razodetju vsebine pisma ni doma robantil ter razsajal nad Veroniko ter materjo. Drugo jutro za